

**СІРИЦИТОПОРОСИЛУР - ШТУЧНИЙ ПОРИСТИЙ
ЗАПОВНЮВАЧ ДЛЯ БЕТОНІВ**

Виготовлення штучного пористого заповнювача - сірицитопоросилуру на основі техногенної сірицито-силурової сировини гірничо-металургійних підприємств Кривого Рогу. Тобто із відходів промисловості, в Кривому Розі має велике значення, так як підприємства гірничо-металургійної промисловості щорічно складають у відвали більш ніж 65 млн. тон розкривних порід та відходів збагачення під відвалами яких назавжди втрачені тисячі гектарів родючих сільськогосподарських земель, що наносе велику шкоду екології регіону, тому використання відходів для виготовлення будівельних матеріалів є актуальним. В доповіді наведені оптимальні технологічні режими виготовлення сірицитопоросилуру, а також властивості його сировинних гранул. Проведені дослідження дозволили розробити новий спосіб виготовлення сірицитопоросилуру-заповнювача для бетону з використанням компонентів шихти які відрізняються від відомих і забезпечують отримання сірицитопоросилуру досить високої якості. Визначена крупність та кількість сировинного порошку для виготовлення сірицитопоросилуру, визначено як впливає час його грануляції на властивості сировинних гранул сірицитопоросилуру та встановили оптимальне його значення. [1].

Сучасний напрямок у виробництві будівельних конструкцій ґрунтується на застосуванні легких і полегшених бетонів, для виробництва яких необхідно використовувати легкі заповнювачі [1].

Сьогодні будівельні матеріали і вироби виготовляють, в основному, з природної сировини і рідше з побічних продуктів промисловості [1]. Проте, щорічно здобич у великих кількостях сировини за наявності взаємозамінних техногенних відходів інших галузей промисловості погіршує екологічну обстановку. Техногенні відходи – це відходи виробництва, які шкідливо впливають на життєдіяльність людини та навколишнє середовище [1].

У Криворізькому залізорудному басейні поряд з видобутком багатой залізної руди великий розвиток отримало використання бідних руд шляхом їх збагачення і агломерації. Збагачення залізних руд гірничо-збагачувальними комбінатами (ГЗК) супроводжується утворенням великої кількості відходів до 50 ... 55% від їх початкової маси. Щорічно складається в сховища до 65 млн. м³ відходів збагачення. В цілому, з початку експлуатації ГЗК, в хвостосховищах Кривбасу накопичено близько 1,5 млрд. м³ відходів збагачення. Ці відходи погіршують екологічну ситуацію на Криворіжжі та їх можна розглядати як штучно створену сировинну базу для будівництва та виготовлення будівельних матеріалів [1].

Метою дослідження є отримання штучного пористого заповнювача- сірицитопоросилуру

Використання відходів гірничо-металургійної промисловості для виробництва будівельних матеріалів в тому числі і заповнювачів для бетону є актуальним, так як розширює сировинну базу та покращує екологію [1].

Для підбору складу шихти використовували сірицито-силурову техногенну сировину та глинисті розкривні породи кар'єрів, які не мають промислового використання. Застосування тонкоподрібнених матеріалів в шихти дозволило отримати сирі гранули заповнювача задовільної якості..

Приведені оптимальні технологічні режими виготовлення сірицитопоросилуру, а також властивості його сировинних гранул. Виконані дослідження дозволили розробити новий спосіб виготовлення сірицитопоросилуру-заповнювача для бетону.

Доповідь присвячено визначенню особливостей пористого заповнювача –силуропорориту з відходів гірничометалургійної промисловості

Список літератури

1. Шишкин А.А., Хильченко А.П. Технология производства искусственных заполнителей из отходов обогащения Криворожских ГОКов, вскрывших пород и доменных гранулированных шлаков. Будівельні конструкції. Випуск 58.К.:НДБК. 2003. - С. 282 - 286.